

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Obligații pozitive

Respectarea vieții private

Refuzul instanțelor interne de a interzice republicarea în presă a unei fotografii în care apărea un cuplu celebru, fotografie făcută fără știrea lor: *nu a existat nicio violare*

Von Hannover v. Germany (nr. 2) - 40660/08 și 60641/08

Hotărârea din 7 februarie 2012 [Marea Cameră]

În fapt – Reclamanții erau Prințesa Caroline von Hannover, fiica defunctului Prinț Rainier al III-lea de Monaco, împreună cu soțul său, Prințul Ernst August von Hannover. Încă de la începutul anilor '90, Prințesa Caroline a solicitat în fața instanțelor interzicerea publicării în presă a unor fotografii care vizau aspecte din viața sa privată. Două serii de astfel de fotografii, publicate de reviste germane în 1993 și 1997, au făcut obiectul unor litigii în fața instanțelor germane. Litigiile au condus în final la o hotărâre definitivă a Curții Federale de Justiție, în 1995, și la o decizie a Curții Constituționale Federale din 1995, pretențiile Prințesei fiind respinse. Hotărârile instanțelor germane au făcut obiectul primei dintre cele două cauze *Von Hannover c. Germaniei*¹ în fața Curții Europene, unde s-a constatat violarea dreptului la respectarea vieții private al Prințesei Caroline, drept protejat pe terenul articolului 8.

Urmare a acestei hotărâri, reclamanții au cerut printr-o acțiune suplimentară în fața instanțelor interne interzicerea republicării în presă a trei fotografii făcute fără consimțământul lor, în timpul vacanțelor de schi dintre anii 2002-2004, fotografii apărute deja în două publicații germane. Curtea Federală de Justiție a interzis publicarea a două dintre fotografii, considerând că ele nu ar fi constituit subiectul unei dezbateri de interes general. Totuși, aceeași Curte a permis publicarea unei a treia fotografii în care reclamanții apăreau plimbându-se în timpul vacanței lor de schi din St Moriz. Fotografia era însoțită de un articol care relata, printre altele, despre starea de sănătate precară a Prințului Rainier. Hotărârea a fost menținută prin decizia Curții Constituționale Federale, care a confirmat argumentele Curții Federale de Justiție privind calificarea bolii Prințului drept subiect de interes general, precum și dreptul presei de a prezenta publicului felul în care își împacă descendenții Prințului obligațiile de familie cu nevoile firești din viața lor privată, printre care se număra și dorința de a pleca în vacanță. Hotărârea la care ajunsese Curtea Federală de Justiție, conform căreia exista o legătură îndeajuns de clară între fotografia în cauză și textul articolului de presă, nu se abătea de la normele constituționale.

¹ *Von Hannover c. Germaniei*, nr. 59320/00, 24 iunie 2004, Nota informativă nr. 65.

În drept – Articolul 8: În privința cererii reclamanților, potrivit căreia instanțele interne nu au ținut seama îndeajuns de prima hotărâre *Von Hannover*, Curtea a afirmat că nu stă în atribuțiile sale să stabilească dacă statul german și-a respectat obligațiile prevăzute de articolul 46 din Convenție în legătură cu executarea unei hotărâri definitive, acest lucru fiind în responsabilitatea Comitetului Miniștrilor. Așadar, cererile din cauză se refereau doar la noua acțiune aflată pe rolul instanțelor. De asemenea, nu era de competența Curții să interpreteze dispozițiile de drept intern aplicabile și practica judecătorească *in abstracto*, urmărind modificările pe care le-a operat Curtea Federală de Justiție în jurisprudența sa anterioară, ca urmare a primei hotărâri *Von Hannover*. În schimb, rolul Curții era să stabilească maniera în care dreptul și practica judecătorească au încălcat articolul 8.

În noua sa hotărâre, Curtea Federală de Justiție a interzis publicarea a două dintre cele trei fotografii, motivându-și soluția prin faptul că atât acestea, cât și articolele care le însoțeau nu constituiau subiect de interes general pentru societate. În privința celei de-a treia fotografii, Curtea Federală a considerat că starea de sănătate a Prințului Rainier, precum și conduita membrilor familiei sale puteau fi calificate, la acea vreme, ca fiind un eveniment a cărui importanță legitimează divulgarea sa de către reviste, prin publicarea articolului și a fotografiei, pentru informarea publicului. Curtea a considerat calificarea bolii Prințului Rainier de către instanțele interne drept „un eveniment al societății contemporane” ca fiind rezonabilă, acceptând că fotografia respectivă, prin prisma articolului de presă care o însoțea, a contribuit într-o anumită măsură la dezbaterea de interes general (raportat la aceasta, s-a reținut că interzicerea publicării celorlalte două fotografii care îi prezentau pe reclamanți în ipostaze similare a avut loc tocmai pentru că au fost publicate în scopuri de divertisment). Mai mult, chiar dacă Prințesa Caroline a îndeplinit funcții oficiale pentru Principatul Monaco, nu s-ar fi putut susține că reclamanții, incontestabil cunoscuți publicului larg, erau simpli particulari. Ei trebuiau considerați ca fiind persoane publice. De asemenea, și circumstanțele în care au fost fotografiați cei doi au fost evaluate de către instanțele interne, acestea considerând că reclamanții nu au adus nicio probă care să demonstreze că fotografiile au fost făcute în mod clandestin sau în alte condiții nepotrivite.

În concluzie, instanțele interne au asigurat un just echilibru între libertatea presei și dreptul reclamanților la respectarea vieții lor private. În acest sens, ele au acordat o importanță fundamentală problemei dacă fotografiile, având în vedere articolele care le însoțeau, au constituit subiectul unei dezbateri de interes general, fiind analizat și contextul în care au fost făcute. Curtea Federală de Justiție și-a schimbat practica urmare a primei hotărâri *Von Hannover*. La rândul ei, Curtea Constituțională Federală nu doar că a confirmat această practică, ci a și întreprins o analiză detaliată a propriei sale jurisprudențe, ca răspuns la susținerile reclamanților potrivit cărora Curtea Federală de Justiție ar fi neglijat-o. În acele condiții, ținând seama și de marja de apreciere de care s-au bucurat instanțele naționale atunci când au stabilit echilibrul între interesele divergente, instanțele interne și-au îndeplinit obligațiile pozitive impuse de articolul 8.

Concluzie: nu a existat nicio violare (unanimitate).

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Prezenta traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă în niciun fel Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Traducerea poate fi reprodusă în scop necomercial, condiția fiind ca titlul cauzei să fie

citată în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior și la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să folosiți vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.